2014. április 7., hétfő • LXXII. évfolyam • 82. szám, 20 oldal • Budapesti kiadás • 230 forint, előfizetőknek 150 forint • www.nol.hu

NÉPSZABADSÁG

A külföldön élő magyarok közül inkább a fiatalok érezték úgy, hogy el kell menniük szavazni

- London: azok voltak a legaktívabbak, akik egyszer még haza akarnak jönni Magyarországra.
- Berlin: akadtak olyanok, akikről csak az utolsó pillanatban derült ki, hogy rosszul regisztráltak. →8

2014–2018 Lapzártánk idején csak a Fidesz–KDNP kétharmada volt kétséges

Marad a kormány

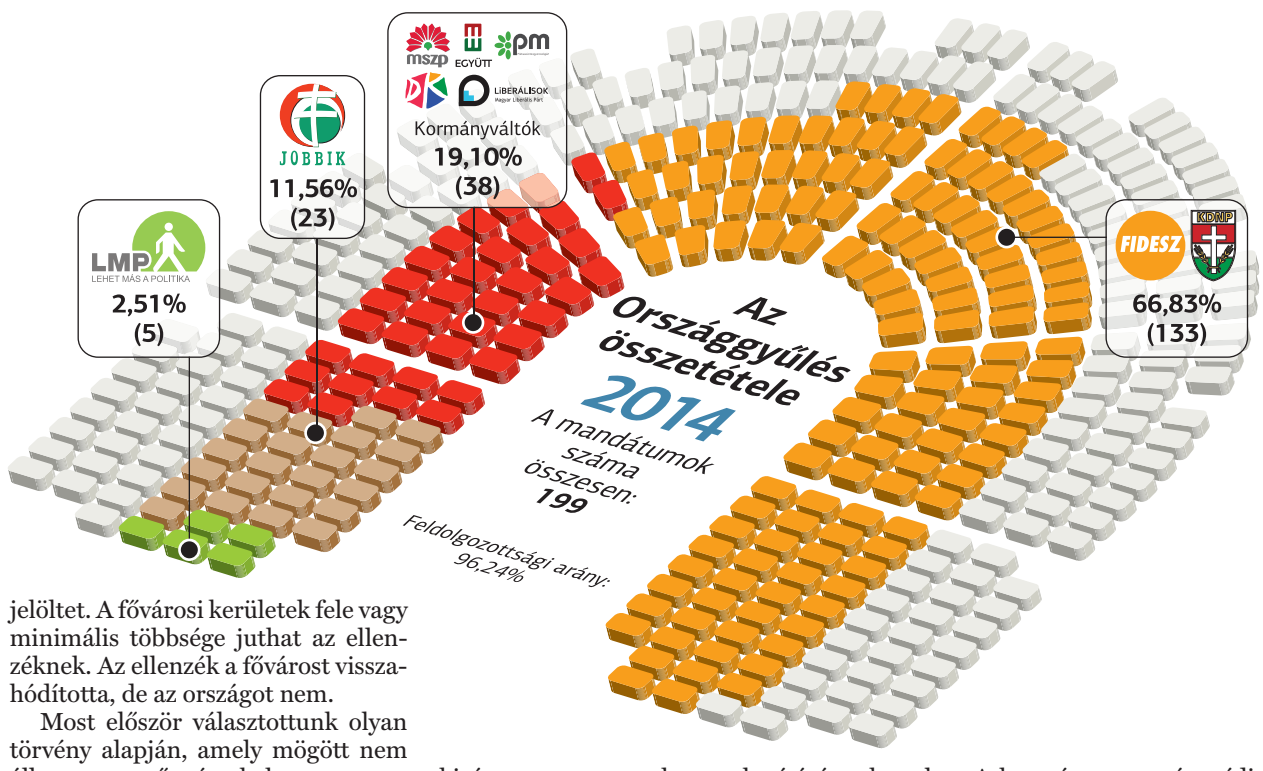
Győztesek FOTÓ: MÓRICZ SIMON

Munkatársunktól

Lapzártánkkor még nem tudjuk, hogy megszerezte-e a Fidesz a kétharmadot. Azt viszont tudjuk, hogy tizenhat éve nem volt olyan alacsony a részvételi arány, mint most. Ez alighanem azt jelenti, hogy kicsit többen lettek azok, akik a kormányt sem leváltani, sem megerősíteni nem kívánják.

A Fidesz–KDNP nyolc százalékkal rosszabb eredményt ért el, mint négy évvel ezelőtt. Az alacsonyabb részvételt is tekintetbe véve a kormánypárt a szavazóinak tízegynéhány százalékát elveszítette. A Kormányváltók nagyjából olyan eredményt értek el, mint 2010-ben az MSZP és a (most a Kormányváltókat támogató) Bokros Lajos vezette MDF-lista együttesen azzal az egy-két százalékkal, amit az LMP-ből hozzá csatlakozók áthoztak. Ennyivel jutott kevesebb az LMP-nek, mint négy éve, mely éppenhogy bejutott a parlamentbe. A Jobbik gyarapodott négy százalékkal. A szavazótábora a kisebb részvételt beszámítva egészen csekély mértékben nőhetett.

A Fidesz–KDNP és a Kormányváltók közötti közel 20 százalékos különbségből következik, hogy az egyéni választókerületek túlnyomó többségében a kormánypárti jelölt nyert. A Kormányváltók csak a fővárosban, leginkább Pesten tudták megelőzni vagy megszorítani a kormánypárti jelöltet. A fővárosi kerületek fele vagy minimális többsége juthat az ellenzéknek. Az ellenzék a fővárost visszahódította, de az országot nem.

Most először választottunk olyan törvény alapján, amely mögött nem áll a versengő pártok konszenzusa. Most először választottunk szélsőségesen aránytalan rendszerben. A választókerületek egyoldalú átrajzolása sok helyen eldöntötte a szoros versenyt a Fidesz jelöltjei javára.

Abszurd kampány van mögöttünk. Teljességgel hiányzott belőle a kampány lényege és értelme, a programok meghirdetése, szembesítése, az érvek összecsapása, a viták. A kormánypárt kizárta a programok szembesítésének minden lehetőségét. Semmiféle programot nem hirdetett, semmit nem mondott arról, hogy mihez kéri a választók bizalmát. A kampány másik jellegzetessége a nyilvánosságban való megjelenés szélsőséges aránytalansága volt. A közmédia oly mértékben szolgálta ki a kormányoldalt és negligálta az ellenzéket, ami demokratikus viszonyok között elképzelhetetlen. A kormány a magánmédia nagy részére is kiterjesztette a hatalmát. A kormánypártok sokszor annyi pénzből, túlnyomórészt az adófizetők pénzéből és civil szervezetek maszkjában kampányoltak.

A választók többsége, 55 százaléka a szélsőséges esélyegyenlőtlenség ellenére a kormánypárt ellen szavazott. A Fidesz 45 százalékkal szerezhetett kétharmados többséget.

ÖTÖDIK HASÁB

Még négy

A választani akarók nagyobb része tegnap egyértelműen megerősítette hatalmában a Fideszt újabb négy évre. A baloldali ellenzéki szövetség még csak megszorítani sem tudta az eddig kormányzó erőt, ami rendkívül erőteljes kritika a számukra. A Jobbik megerősödése pedig a nyertes jobb- és a vesztes baloldalnak egyaránt. Az országos lista eredményei jól mutatják, hogy a szavazók többsége ugyan nem a Fidesz mellé tette le a voksát, de az Orbán-rendszert elutasítók nagyon másként látják azt, hogy kinek-minek kellene jönnie ezután.

A Fidesz választási rendszere olyan, hogy a pártot csak egy másik nagy erő képes legyőzni: olyan, amelyik az egyéni mandátumokért folyó versenyben is a győzelem esélyével képes felvenni vele a küzdelmet. A baloldalnak ahhoz elég volt négy év, hogy a veresége után magához térjen, ahhoz azonban kevés volt ez az idő, hogy a múltja árnyaitól megszabaduljon, s egyértelmű alternatívát kínáljon a választóknak.

A következő négy év arról is szól majd, hogy kialakul-e a Fidesz politikájával, hatalomgyakorlásával szemben egy olyan erős, demokratikus, a választók számára hiteles, vonzó jövőképet felrajzoló ellenzék, amelynek a mostaninál jóval többen hajlandóak bizalmat szavazni. Abban legfeljebb óvatosan reménykedünk, hogy Orbán Viktor, ha nem vallja is be a hibáit, azért képes belőlük tanulni. Elsőre azzal is megelégednénk, ha nem azokat látná kormányzása erényeinek, amelyeket mi a hibáinak.

Nehéz megjósolni, hogy talál-e még néhány ezermilliárdot a Fidesz, hogy a hatalmát újabb négy évig finanszírozza, elő tud-e még húzni a kalapból újabb, a rezsicsökkentéssel fölérő politikai csodaszert, vagy összeroskad, szétmállik mindaz, amiből hatalmának falait építette.

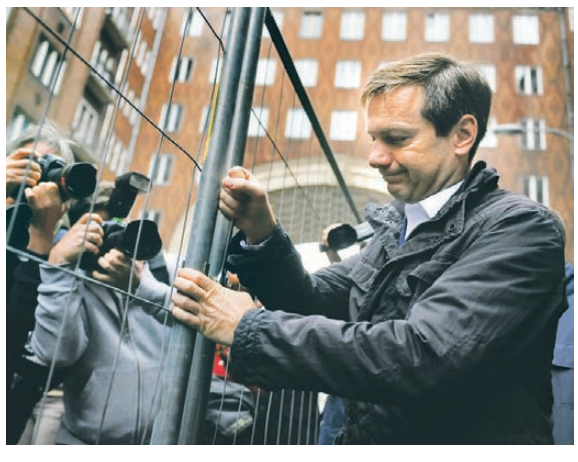
A győztes jobb- és a vesztes baloldalnak a választás után ugyanazt a kérdést kell feltennie magának: akkor most hogyan tovább? Azt tudjuk, mi erre a Fidesz válasza: folytatni! Egy dolgot a baloldal most már biztosan tudhat. Nem az eddigieket kell folytatnia. *(A szerk.)*

A kétharmad senkit nem kérdezett, csak átalakított

Szinte lehetetlen körülmények között kellett felvennie az ellenzéknek a versenyt a Fidesszel – az átalakítások alapja az volt, hogy a választókerületeket a saját kedvükre alakították. →4

Ismét tömött sorokban álltak az igazolással szavazók

A főváros több választókerületében is óriási fennakadásokat okozott, hogy meglepően sokan, 120 ezren szavaztak a lakóhelyüktől távol, igazolással. →4

MADÁCH TÉRI KORDONBONTÓK

Az erzsébetvárosi önkormányzat és a vele szerződő vállalkozó szombatra virradóra lezárta azt a területet, ahová az Együtt–PM szövetség képviselői eredményváró rendezvényt jelentettek be vasárnap estére. Bajnai Gordon és társai vasárnap reggel elbontották a kordont. →5

FOTÓ: M. SCHMIDT JÁNOS

„Csak háború ne legyen!”

Laár András vallomása arról, hogy ő négyévente bizonyosan elvonul egy szakrális helyre, suhint és választ. →12

9 770237 377015 14082